

Література

1. Гуменюк В. Нетрадиційні ресурси управління якістю освіти / В. Гуменюк // Директор школи, ліцею гімназії. – 2006. – № 1. – С. 64–69.
2. Довідник типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних службовців [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.guds.gov.ua/control/uk/publish/article.jsessionid=9E26177487C70F25B60E50F24B64864E?art_id=35812
3. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. – К. : Грамота, 2005. – 448 с.
4. Эванс Джеймс Р. Управление качеством : [учеб. пос. для студ. ВУЗов, обучающихся по специальности «Менеджмент организации»] / Джеймс Р. Эванс ; [пер. с англ. ; под ред. Э. М. Короткова ; предисл. Э. М. Короткова]. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. – 671 с. – (Серия «Зарубежный учебник»).

КОНЦЕПЦІЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСУВАННЯМ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ЇХ РОЗВИВАЮЧОГО ЕФЕКТУ

Любчук Ольга Костянтинівна

Донецький державний університет управління
83015, вул. Челюскінців 163-а, м. Донецьк, Україна

Представлено концепцію управління фінансуванням освітніх інновацій в системі неперервної освіти на основі їх розвиваючого ефекту. Показано алгоритм визначення ефективності впровадження освітніх інновацій на основі їх розвиваючого ефекту для прийняття управлінського рішення про пріоритетність їх фінансування.

Проблема достатнього фінансування системи неперервної освіти для її ефективного функціонування та розвитку є однією з актуальних проблем сучасного державного управління в Україні.

Вирішення даної проблеми є можливим завдяки проведенню спеціальних наукових досліджень, що спрямовані на розробку освітніх інновацій, які сприяють розвитку інтелектуального та інноваційного потенціалу українських громадян, складових вміння вчитися впродовж життя як провідних утворюючих неуречевленого капіталу в сензетивні для цього вікові періоди в системі неперервної освіти. Крім того, коефіцієнт фінансових витрат на організацію навчального процесу в експериментальних групах підсистеми формальної неперервної освіти, в яких проводиться апробація освітніх інновацій, не повинен значно відрізнятися від коефіцієнту фінансових витрат на організацію навчального процесу в контрольних групах, а коефіцієнт розвиваючого ефекту (змін в розвитку інтелектуальних здатностей, або спеціальних (професійних) здібностей, або особистісних якостей, або компетентностей тощо) від впровадження таких занять повинен бути вищим в експериментальних групах, що дозволить

використовувати фінансові ресурси в системі освіти з більшою ефективністю, не розпорошуючи їх.

В основу розрахунку коефіцієнту фінансових витрат на апробацію, впровадження освітніх інновацій в систему освіти покладено підхід В.Антонюк щодо розрахунку освітнього потенціалу країни, що характеризується сумарною кількістю людино – років навчання усього населення України, а також положення про освіту як найбільш вагомий елемент людського капіталу, який формує загальні та професійні знання, культуру, професійні уміння та навички, розвиває інтелектуальні здатності людини, вчить думати, аналізувати, приймати обґрунтовані рішення [1].

Згідно нашому підходу, по-перше, визначалися коефіцієнти співвідношення годино-навчання (витрат) для учнів експериментального та контрольного класів за кожний навчальний рік при традиційній системі навчання та фінансових витрат для них; по-друге, розраховувалися коефіцієнти змін в розвитку інтелектуальних здатностей (розвиток інтелекту визначався за допомогою методики Д.Векслера); по-третє, порівнювалися коефіцієнти витрат на організацію навчального процесу в контрольній та експериментальній групі в якій апробувалися освітні інновації та коефіцієнти розвиваючого ефекту (змін в розвитку інтелектуальних здатностей) від впровадження таких занять.

Отримані коефіцієнти з розвитку неуречевленого інтелектуального капіталу в початковій школі (лонгitudне дослідження проводилося в місті Донецьку, Навчально-виховному комплексі № 1) та фінансових витрат на них підтверджують можливість використовувати фінансові ресурси в системі неперервної освіти на основі впровадження освітніх інновацій з більшою ефективністю.

Література

1. Антонюк В.П. Формування та використання людського капіталу в Україні: соціально – економічна оцінка та забезпечення розвитку: [моногр.] / Антонюк В.П. – Донецьк: Ін-т економіки промисловості НАН України, 2007.- 348с.

ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТУДЕНТІВ

Маєвська Наталія Анатоліївна

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
61077, пл. Свободи, 6, м. Харків, Україна

Розглядається проблема управління навчальною діяльністю студентів. Визначено основні функції викладача в процесі управління навчальною діяльністю студентів. Зазначено основні вимоги її ефективного управління.

Сучасна вища школа переживає період реформ, зумовлених переходом до нової освітньої парадигми, пріоритетами якої є інтереси особистості, адекватні тенденціям інтенсивного розвитку суспільства. Здійснювані перетворення визначають появу нових цілей вищої освіти. Основна мета полягає у досягненні такого рівня освіченості окремої особистості, який забезпечує вирішення нею життєво важливих завдань. У зв'язку з цим стає актуальним пошук